

वार्तिकोक्तः सः । “आसर्वनाम्नः ।” १।१।६।
इत्यत्र “द्वेषे चेति वक्तव्यम् ।” इत्यात्मम् ।
य इव दृश्यते सः । इति सुप्रबोधयाकरणम् ।
येमन इति भाषा ।

यादृशः, त्रि, (य इव दृश्यते । दृश् + “द्वेदादिषु
दृशः इति ।” ३।२।६० । इति कच् । “आसर्व-
नाम्नः ।” १।१।६। इत्याकारादेशः ।) य इव
दृश्यते सः । इति सुप्रबोधयाकरणम् । येमन
इति भाषा । (यथा, मनुः । ४ । २५४ ।

“यादृशीऽस्य भवेदात्मा यादृशश्च चिकीर्षितम् ।
यथा चोपचरेदेनं तथात्मानं निवेदयेत् ॥”
स्त्रियां यादृशी ।)

यादोनाथः, पुं, (यादृशं नाथः ।) ससुप्रः ।
इति राजनिर्घण्टः । (वरुणः । इति यादृश-
नाथशब्ददर्शनात् ।)

यादोनिवासः, पुं, (यादृशं निवासः ।) जलम् ।
इति हेमचन्द्रः । ४ । १३५ ।

यानं, स्त्री, (या + ल्युट् । अहर्षादित्वात् पुंलिङ्ग-
मपि ।) राज्ञां सन्धादिषु गुणान्तर्गतगुण-
विशेषः । तत्तु उपचितशक्तेः कृतमूलराष्ट्र-
रचस्य शत्रोरास्त्वनाय यात्रा । इति भरतः ।
(यथा, देवीभागवते । ५ । ४ । ११ ।

“यानमप्यधुना नैव कर्तव्यं सहसा पुनः ॥”

यान्वनेनेति । या + ल्युट् । ह्रस्वश्चरधरोबादि ।
तत्पर्यायः । वाहनम् २ युयम् ३ पत्रम् ४ धोर-
णम् ५ । इत्यमरः । २।८।५८ विमानम् ६ चक्रु-
रम् ७ यापनम् ८ गतिमित्रकम् ९ । इति शब्द-
रत्नावली । * । (यथा, मनुः । ३ । ६४ ६५ ।

“शिल्पेन व्यवहारेण शूद्रापत्नेश्च केवलेः ।
गोभिरश्वैश्च यानैश्च कृत्वा राजोपसेवया ।
प्याप्ययाजनेश्चैव नास्तिश्वेन च कर्मणाम् ।
कुलाभ्यासु विनश्यन्ति यानि ह्येनानि मन्त्रतः ॥”
अथ चतुष्यद्यानोद्देशः ।

“ये ब्रह्मजात्वादि विभेदतोऽमी
मया निरुक्ता इह वाजितुस्तथा ।
दिशानया सर्वचतुष्यद्यानां
भेदो विधेयो विदुषादरेण ॥
तथा यथात्वादिकपोषण्येन
यानेन वा दोषगुणौ भवेताम् ।
तथा तथैवान्यचतुष्यद्यानां
प्रकीर्तितौ दोषगुणौ बुधेन ॥
वरमयानमपोषण्येव वा
वरमिवान्यशरीरमपोषण्यम् ।
न खलु दोषयत्तं च चतुष्यदं
क्षुश्रुति पश्यति शोभनचेतनः ॥
सुराविन्दुर्दूषयति पयोघटशतं यथा ।
तथा सर्वं दूषयति दोषदुष्टचतुष्यदः ॥”

इति चतुष्यद्यानोद्देशः । * ।

अथ द्विपद्यानोद्देशः ।

“मानुषेः पचिभिर्वापि तथात्वे द्विपदेरपि ।
यानं स्याद्विपदं नाम तस्य भेदो ह्यनेकधा ।
सामान्यश्च विशेषश्च तस्य भेदो द्विधा भवेत् ॥”

तत्र सामान्यं यथा,—
“यानं यद्विपदाभ्यां सत् तद्दोलादिकमुच्यते ।
चतुर्भिर्युक्तिसंयुक्तेर्दक्षधातुगुणाम्भरैः ।
दोषेति कथ्यते तेषां नियमोऽयं प्रदर्शयते ॥”
तत्र सम्यः ।

“उपेन्द्रमूलादिशिष्यामिवर्षे
शक्तेस्तारातिथयोगलये ।
दृष्टिचमापुत्रयमाहवर्षे
दोलादिकारोहणमाद्यमिदम् ॥

दृक्काहस्य नियमे नियमश्चन्द्रदृक्वत् ।
कनकं रजतं ताम्रं लौहं धातुचतुष्टयम् ।
चतुर्विधानासुदृष्टं ब्रह्मादीनां यथाक्रमम् ।
सुराणामसुराणाञ्च चातुर्व्यस्युदाहृतम् ॥
त्रिहस्तसम्मिलितो मध्ये तदहं पार्श्वयोर्द्वयोः ।
विजया नाम दोषेयं विजयाय महीचिताम् ॥
विजया भङ्गजा क्रूरा शिवा क्लेशा शुभा क्रमात् ।
वितस्यैकैकसंरुद्धा दोलाः षट् स्युः सुखानदाः ॥
कुम्भाच्च पद्मकोषश्च शङ्खः पर्वत एव च ।
चतुर्विधानां दोलासु कल्याणाय चतुष्टयम् ॥
हंसः केकी युको भङ्गश्चतुष्टयमिदं क्रमात् ।
कुम्भाद्येव निधातयं चतुर्विधमहीचिताम् ॥
अत्रापि वर्त्मविन्यासो विशेषो नवदृक्वत् ॥”
भोजस्तु ।

“गणः प्रस्थानदोलायां रणदोलासु केशरी ।
शृगो भ्रमणदोलायां क्रौडादोलासु षट्पदः ॥
सुजङ्गमः शत्रुराज्ये वृषभो दानकर्मणि ।
दोलोपर्युपरि न्यस्यो बहुभिर्भुजिशसनम् ॥
यदक्रदच्छं यानं स्यात् तत् पर्यङ्कमिति स्मृतम् ॥
त्रिहस्तसम्मिलितो यानस्तदहं परिखाहवान् ।
पर्यङ्कः क्षेमनामायं भर्तुः सर्वार्थसाधकः ॥
क्षेमो न्यतुर्जयो दुःखत्रयारक्षे यथाक्रमम् ॥
वितस्यैकैकसंरुद्धा यथा चाख्यं सङ्गिनः ॥
मन्त्रिधातुगुणादीनां नियमः पूर्ववन्मतः ।
विशेषमथ वस्त्राभि पर्यङ्कस्य यथाक्रमम् ॥
शुक्तिश्च गजदन्तश्च श्वगदङ्गलतथैव च ।
अनूपादिकजातायां पर्यङ्कसु न्यसेत् क्रमात् ॥
पद्मशङ्खगजान्त्राणि हंसकोकयुक्तान् क्रमात् ।
चादिवादिदशाजानां मन्त्रिरूपेण विन्यसेत् ॥
महीन्द्राणां विशेषेण चिह्नमानेव श्रूयते ।
निर्माणे शुक्तिदक्षाच्च राज्यभोगसुखप्रदाः ॥
तदेवावक्रदृक्कस्यु खड्गायानमिति स्मृतम् ॥
अस्यापि पूर्ववन्मानमन्त्रिधातादिनिर्णयः ॥
विशेषश्चरकोष्ठाच्चः परिखाहाहंसम्मिलितः ।
तदेव चैत्रिश्चरत्वं पीठयानमिति स्मृतम् ॥
तस्य भेदो द्विधा दृक्वक्रावक्रप्रभेदतः ।
मानादिकं पूर्वतुल्यं विशेषाच्चतुरसता ॥
एवमन्यानि मिश्राणि यानानि विविधानि च ।
सामान्याख्यानि जानीयात् शिल्पिभिर्निर्मि-
तानि वै ॥

मनोहरत्वं जघुसा दृष्टेति गुणत्रयम् ।
प्रोक्तं द्विपद्यानानां सहजं भोजभूषणम् ॥
इति सामान्यद्विपद्यानकथनम् ॥”

इति युक्तिकल्पतः । * । विशेषद्विपद्यानसु
चतुर्दशशब्दे निष्यद्यानोद्देशस्तु नौकाशब्दे
दृष्टव्यम् । (फलप्राप्तिहेतौ, त्रि । यथा, ऋग्वेदे ।
१० । ११० । २ ।

“तन्ननपात् पथ ऋतस्य यानानु
मन्वा समञ्जनं खद्यासुजिङ्ग ॥”
“यानान् फलप्राप्तिहेतून् पथो मार्गान् ॥” इति
तद्भाष्ये वाच्यः । या + भावे ल्युट् । गतिः ।
यथा, वाभटे शारीरस्थाने षष्ठेऽध्याये ।

“यानं खरोद्दुम्भारकपिशार्हं लभ्यकरैः ।
यस्य प्रतेः शृगालैर्वा स न्यतोर्वर्णते सुखे ॥”
यानपात्रं, स्त्री, (यानसाधनं पात्रम् । प्राकपार्थिव-
वत् समासः ।) निष्यद्यानविशेषः । अहाज
इति भाषा । तत्पर्यायः । वद्विचकम् २
बोहित्यम् ३ वहनम् ४ पोतः ५ । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ५३६ । ससुप्रयानम् ६ । इति
वराहपुराणम् । (यथा, हरिवंशे । १२५।६३।
“ससुष्कृतेः सिते पोतेः यानपात्रैस्तथैव च ।
गौभिश्च भिक्षिकाभिश्च शुशुभे वरुणाजयः ॥”)

यानसुखं, स्त्री, (यानस्य सुखम् पुरोभागः ।)
रथाङ्गैः पुरोभागः । तत्पर्यायः । धूः २ ।
इत्यमरः । २ । ८ । ५५ ।

यापनं, स्त्री, (या + णिच् + ल्युट् ।) वर्णनम् ।
काञ्चिपथम् ॥ (मथा, कामन्दकीये । १७।३१।
“पूर्वसेनापतिर्गोचः कालयापनमाश्रितः ॥”)
निरशनम् । इति मेदिनी । ने, ११२ । (यापय-
तीति । या + णिच् + ल्युट् ।) प्रापके, त्रि । यथा,
भागवते । ३ । २२ । ३३ ।

“अयातयामाप्तस्यासु यामाः खान्तर-
यापनाः ॥”
यामा, स्त्री, जटा । इति भूरिप्रयोगः ।

याप्यः, त्रि, (यापि + यत् ।) अक्षमः । निन्दितः ।
इत्यमरः । ३।१।५४ । (यथा, दृष्टवर्षहितायाम् ।
१६ । २२ ।

“यदशुभमशुभेऽन्दे मासजं तस्य दृष्टिः
शुभफलमपि चैवं याप्यमन्योऽन्यतायाम् ॥”
यापनीयः । (यथा, सुश्रुते निर्दानस्ताने प्रथमे
अध्याये ।

“शोणितं तदधार्थं स्यात् याप्यं संवत्सरोत्थि-
तम् ॥”
क्षेपणीयकाणादिः । इति मेदिनी । ये, ४८ ।

याधि विशेषः । यथा,—
“साध्या याप्या असाध्याश्च याधयस्त्रिविधाः
स्मृताः ।
सुखसाध्यः कष्टसाध्यो द्विविधः साध्य उच्यते ॥
याप्यलक्ष्यमाह ।
यापनीयसु तं विद्यात् क्रियां धारयते हिताम् ॥
क्रियायानु निवृत्तार्थां सद्यो यच्च विनश्यति ॥
प्राप्ता क्रिया धारयति सुखिनं याप्यमातुरम् ॥
प्रपत्तिश्चदिवागारं क्षमो यत्नेन योचितः ॥
साध्या याप्यत्वमायान्ति याप्यासाध्यास्तां तथा ।
नृनि प्राधानसाध्यास्तु नराणामक्रियावताम् ॥